

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא קסב.

עין משפט נר מצוה

א א מיי פכיו מהל מלוה
 ויהי לה ג סמק עשין ד
 טו עש"ע ח"מ קי מד פסעין
 פ:
 ב ב מיי סה דל ד סמק
 טו עש"ע ח"מ קי מה
 פסעין ו:

מוסף תוספות

א. כיון דמפסיל שטרא
 בהרחקת שני שטים. וכו'.
 דילמא גיזי ליה לכוהיה
 שטרא לדעיל וכתיב שטר
 בשני שטיין והא חתימי
 סהדי בשלישית. נמי. וכו'.
 ג. שהביאו לביד ביום
 שנמסר לה להודיע שהיא
 גרושה ויתירה לינשא,
 דכיון דהאינא הוה ובעידי
 מסירה לא חיישין לוינפא.
 דש"י גיטין כג. א. [ו]גיזי
 ליה לכוהיה שטרא לדעיל
 וכתב שטר בשתי שטיין
 והא חתימי סהדי
 בשלישית. נמי. וכו'.
 ד. מנייה מן הכתוב שטים
 כ"ש. וזה שלא כדברי
 ר"ש ז"ל שכתב, הרחיק
 ופסול אם אין כתוב שרי
 וקיים. רע"ב.

רבינו גרשום

שום חודש ממון שלא
 נכתב בענינו של מעלה
 אין למדין מאותה שיטה.
 דאיכא למימר אחר שנכתב
 ונתחם זיף הוא ולהכי
 כתבי בכל שטרי בשיטה
 אחתה ככל מה דכתוב
 ומפורש לעיל דהיינו מענינו
 של שטר: מאי שנא שני
 שטיין דלתא בדין. ומסוף
 וכתוב יתיר ממון ומקיים
 ליה בשיטה אחתה בשיטה
 אחת יכול לכתוב בה זיף
 ומקיים בסופה אלא לאו
 ש"מ משי"ה שיטה אחת
 כשר דאי כתב ומויף באות
 [שטיין] אין למדין מכל
 אותה שיטה מה שאין
 כן בב' שטיין דילפינן
 מייניה משי"ה פסול דמצי
 לזיזיף ליה:

א [כ"ל אלמנה] ג רש"י
 א י"א ואפשר דלא

הגהות הב"ח

(א) השב"ס ד"ה אמר רב
 עמרם וכו' נלמנו שיכתב בה
 דבר הנרץ דהשאה לא אם
 יזיזיפו ורוספו לאחר זמן
 אין אלו: (ג) תוס' ד"ה
 (נדף הקודם) ולר"ן וכו'
 ויש לומר דודאי ברין הוא
 שיהא כשר אלא דבגטיין
 פרק המעשר תינה משמע
 שהוא פסול: (א) בא"ד
 דפרק קמא דבגטיין האי
 שטרא: (ב) בא"ד ר' יוחנן
 פרק ע"ז מתניין דאין
 כותבין לא על גייר מחוק:
 (ג) בא"ד אליהו דר' יוחנן
 מואה דליכא חזרת השטר:
 (ד) בא"ד אין כותבין ר' יוחנן
 על גייר: (ה) בא"ד אל
 כשאר שטרות. ג"כ עיין
 בתוס' פ"ב דבגטיין [דף
 כג:] דפ"ה אלג בשטרות
 לא פירשו להאיד דר' יוחנן
 מואה בשטרות דבעי לאלתר:
 (ו) בא"ד בין הרחיק בין
 לא הרחיק: (ז) ד"ה לפי
 וכו' לעיל נכתב ביה שרי
 וקיים וכו' משטה אחרונה
 כדי שלא: (ח) בא"ד דבר
 עיקר לפי שאין למדין וכו'
 והיו כותבין על אונס הממק
 היו מקיימים אותם קודם
 שיטה אחרונה: (ט) בא"ד
 אמר וקנינה מיניה קודם
 שרייר וקיים והא אין למדין:
 (י) בא"ד ולמדין אט כותב
 משטה אחרונה: (יא) בא"ד
 דכתבין בגטיין ודין ר' דר
 יהודי ליה מנאי: (יב) בא"ד
 מקמי דלכתבילת אדרכתא מן
 שטרא כדאיתא: (יג) בא"ד
 לר"ם בתקון הגט עשה
 שכתב כל דבר וכו' שנת
 עלה פנייה ושלם תלוי
 השטר או אין עיקר הגט תלוי
 בזה הורגלו כ"ל וכתב סמך
 נתקן: (יד) בא"ד שימחק
 כשטר דבר שיעקר השטר
 תלוי בו וכתב עליה דבר
 שעניו וכו' כן נראה לר"י וכו'
 דלפעמים בחזרה גופה:

לענין רש"י

קנינו"ש [קנינוי"ש].
 פרוטות, מטבעות קטנות.

למיחש שהניחו שני שטיין חלק והוא המלוה זיף צו שיטה אחרונה
 ויש לומר דודאי (א) כן הוא שהוא כשר ובגטיין פרק המעשר תינה
 (דף יט): משמע שיהא פסול דקמני התם האי שטרא פרסאה דחתימי
 עליה סהדי ישראל גבי ציה ממשעבדי ופריך והא זענין שיחזור

מענינו של שטר זשיטה אחרונה
 וליכא ומשני דממחר דהשתא אמאי
 לא משני כשהעדים רחוקים שיטה
 אחת מן השטר אי איתא דהוה כשר
 ויש לומר דעדיפא מינה משני דאפי'
 לא הרחיקו כלום כשר דממחר
 אצל מנינו להציא ראייה דפסול
 מהאי דפרק קמא (א) (דף יא),
 האי שטרא פרסאה דמסריה ניהליה
 באפי סהדי ישראל גבי ציה מבני

חרי ופריך רבא והא זעניא כתב שאין יכול לזיף וליכא דלאפינן
 והא זעניא שיחזור מענינו של שטר זשיטה אחרונה וליכא דממחר
 והשתא מאי פריך דזענין חזרת השטר למה אי משום דלא לכתוב מאי
 דבעי הא כיון דאיכא עדי מסירה מדכר לכרי אי הוה תנאה
 וזיפיה אפי' לאחר כמה ימים מדכר לכרי כדאמר ר' יוחנן פרק
 שני (שם דף כג): על (י) מילתא דאין כותבין על גייר מחוק כו' ומכמים
 הוא תנאה דאי הוה תנאה וזיפיה מדכר לכרי ואם כן מאי קפריך הא
 ליכא חזרת השטר אלמא אע"פ שאין יכול לזיף פסול כי ליכא חזרה ואע"ג דר' (א) (אליעזר) פליג על ר' יוחנן ופוסל דר מלאלתר מ"מ
 הלכה כר' יוחנן רבו ועוד דביש חזקת הבתים (לעיל דף טז). אמר אפי' שדות כצפון יקנו ענה טובה קמ"ל והוה כספרת ר' יוחנן דתם והא
 לאו ראייה היא דע"כ לא פריך אליהו דר' יוחנן (ב) דהא ליכא חזרת השטר דלדידיה היכי פריך והא זענין כתב שאינו יכול להודיע
 וליכא דהא אמר ר' יהודה בן בתירא אין כותבין (ג) על גייר מחוק ולא על דיפתרא וחכמים מכשירין ואמר ר' יוחנן כשהכשיר ר"א
 אפילו מכאן ועד עשרה ימים דמדכר לכרי אלא אליהו דר' אלעזר פריך דאמר לא הכשיר ר"א אלא לאלתר אצל מכאן ועד עשרה
 ימים לא וה"ג פריך שפיר והא זענין חזרת השטר וליכא ויכול לזיף ולא לכרי לימים רבים אצל לר' יוחנן ה"ג דכשר כיון שאין יכול
 לזיף מדכר לכרי (ד) [מינהו זענינו למימר דלף לר"י פריך] א ולא הכשיר ר' יוחנן אפי' מנאן ועד ר' ימים אלא בגטיין דליכא רוב תנאים
 הלכך מדכר לכרי (ה) אצל זשאר שטרות מכאן ועד ר' ימים לא דרוב עניני תנאים הם זשטר ולא לכרי לזמן מרובה מינהו מסתבר
 דפסול גזירה אטו היכא דלא הרחיק שיטה אחת דלא משמעית לפלוגי בהן אלא בין הרחיקו (ו) ללא הרחיקו זענין חזרת השטר: **פ"י שאין**
למדדין ב'. ליידיה לא היו כותבין שרייר וקיים זשפוטין שלהם כדאמר גבי מוקיש לעיל דכתב (ז) שרייר וקיים חזרת השטר: **פ"י שאין**
 היו כותבין שרייר וקיים ולכן לא היו למדין משטה אחרונה שלא יוכל לזיף חזרת השטר אחת שהרחיקו וקיים והיו כותבין חזרת
 השטר זשיטה אחרונה ולא שום דבר עיקר (ח) שאין למדין הימנה ואם איכע בהן מחק היו כותבין אותה והיו מקיימים אותה
 קודם שיטה אחרונה דאחרי כן לא היו למדין כל עיקר הימנה ויש לתמוה א"כ היאך הורגלנו לכתוב קיום מחקים אחר וקנינה מיניה (ט)
 והא אין למדין משטה אחרונה ואין לך למדין גדול מזה ולא היה לנו ללמוד לפי שיכול לצא לדי זיף כיון שהשטר כשר בלא שרייר וקיים
 שפעמים לא יכתוב מתחלה שרייר וקיים ויבא זה וימחוק מה שירצה ויגיה וקיים המתק צפון ויכתוב שרייר וקיים וי"ל כיון שהורגלנו
 לכתוב שרייר וקיים יהא פסול אם לא נכתב כן אפילו כשאין צו מחק והשתא לא יוכל לצא לדי זיף לכן אנו כותבין שפיר קיום מחקים
 אחר וקנינה מיניה ולמדין אנו (י) היטב זשיטה אחרונה כיון שאנו כותבין שרייר וקיים והא דכותבין וקנינה מיניה וכו' לא היא חזרת השטר
 אלא לפי שעדיין עדות הקיין הוא שכתבלה כתב ואמר לנו הוה עלי עדים וקנו ממנו ואחר כן וקנינה מיניה והוא הדין שיכול לכתוב באמצע
 השטר ולפי האי פירוש דלא כריך חזרת השטר אם כן הא דכתבין בגטיין ודין (יא) דיהו ליה מנאי ספר מירובין וגט פטורין לא היא
 משום חזרת השטר דלא כריך למכתב חזרה כיון דכותבין שרייר וקיים ובגטיין כדת משה וישראל האי דמקום שרייר וקיים ובעיא היא בהמגרש

(גיטין דף פה: ושם) אי זענין ודין או לא ולא איפשיט ולכן נראה שלעיקר גט אנו כותבין ודין ואין אנו זריכין חזרה משום טעם שפי' ויכולים
 לכתוב ודין זשיטה אחרונה דכתב משה וישראל הוה במקום שרייר וקיים ויש תימה למה שינו הקדמונים לכתוב שרייר וקיים וללמוד משטה אחרונה
 ולקיים מחקים אחר וקנינה מיניה כיון שכמי הגמרא לא היו כותבין שרייר וקיים מדקאמר אין למדין משטה אחרונה ומקיימים מחקים
 קודם שיטה אחרונה וי"ל שחששו שפעמים שיטעו העדים שאינן בקיאיין ורחיקו שני שטיין ואפילו לא יהא אדם חנוף לעשות שטר חדש
 זשני שטיין¹ כי ידאג שיכחישוהו העדים שלא חתמו על שטר זה מעולם מכל מקום לא ידאג מלהוסיף שני שטיין וילמדו מן העליונה
 כי העדים לא יהיו זכורים שהרחיקו שני שטיין וכיון דכתב שרייר וקיים למדין טבוב זשיטה אחרונה הוה שאל ר"י לר"ם על קיום מחקים
 שאנו כותבין זשיטה אחרונה והשיב כמו שפירשתי שאנו סומכין על שרייר וקיים וקשה על האי פירוש שמשום שרייר וקיים וכתב משה וישראל
 שהורגלנו לכתוב לא כותבין חזרת השטר והלא גם הם היו כותבין דת משה וישראל כדמוכח במס' ידים (פ"ד משנה ה) אמרו דוקים קובלים
 אנו עליכם פרושים שאחתם כותבין את המושל עם משה בגט ה"ג זשמשניות ולא גרסינן את המושל עם השם כמו שכתב במקמ"ת משניות
 כי מה ענין השם בגט דודאי כשנלחו צית חשמונאי היו כותבין זשגת כך וכך ליוחנן כהן גדול לאל עליון מקמי דלכתבילת (א) אזכרת
 מן [שטרייא] כדאיתא בפ"ק דר"ה (דף יח:). אצל המושל לא היו כותבין כשהיו כותבין את השם אלא ודאי עם משה גרסינן אלמא כותבין
 דת משה וישראל בגטיין וי"ל שמתחלה היו כותבין דת משה וישראל באמצע הגט ואחר כן תקנוהו לכתבו צפון בגט במקום שרייר וקיים
 ולכן אין כותבין חזרת השטר ולאחר פטירתו של ר"ת מנא ר"י זשיטה ה"ג שהיה לר"ת בתקון הגט עשה (ב) כל דבר שלמדין הימנו אם מחק או
 תלה כריך לכתוב דעליו המחק או דביני חטי קודם שיטה אחרונה לפני וקנינה מיניה אך דזכרים שנה עליהם שכתב פעמים ושלם בתוך השטר
 או אין עיקר הגט תלוי צו צוה הורגלו לקיים את שטרא אחרונה א"כ ס"ל דאין למדין משטה אחרונה וקנינה מיניה הוה חזרת השטר ושריר
 וקיים דכותבין על חנם הוא והא זריך לזוהר בגטיין שלא לכתוב ודין דיהו ליה מנאי ספר מירובין זשיטה אחרונה אלא מחזרובין ואילן שהוא
 כפל לשון מאחר שאין למדין משטה אחרונה אע"ג שאנו כותבין שרייר וקיים זשטרות וכדת משה וישראל בגטיין שאין לכתוב דבר שהוא
 מעיקר הגט זשיטה אחרונה ומבעיא לן בהמגרש (גיטין דף פה:). אי זענין ודין או לא ולא איפשיט וקשיא לר"י על האי פירוש שפירש ר"ת שאין
 למדין משטה אחרונה וקיום מחקים שהורגלו לכתוב אחר וקנינה היינו דזכרים שאין עיקר השטר תלוי צו א"כ יבא לדי זיף שימחוק
 זשטר דבר (ג) ויכתוב עליהם דבר זשגוי זשטר ויקיימונו צפון השטה אחר וקנינה מיניה וכמו שאומר ר"ת שמתחלה דלמדין משטה אחרונה
 וכן נראה לר"י מדנהגו לכתוב שרייר וקיים זשטרות ובגטיין דת משה וישראל מ"מ נהי שאנו למדין משטה אחרונה הרחיק שני שטיין
 פסול דלמא גיזי ליה לעילאי וכתב הוא זשני שטיין ועדין הם זשיטה שלישיה¹ ור"י פירש שמה צעזור הטורה הורגלו לכתוב שרייר
 וקיים דפעמים בחזרה גופה היה מחק והיה כריך לקיימו ולאחור פסם אחרת דנהי שאין למדין משטה אחרונה וכותב לבעול השטר חובתו
 מיהא למדין זשחובתו אין לחוש שמה זיף לכן היה כריך לקיים המחק על חזרה שלא יאמר הלואה או המוכר זכות היה לי שם ומחוקו:
 איבעיא